NUH
PEYGAMBER'İN HİKÂYESİ

Bu kitaplardaki resimlerde peygamberlerin yüzlerini göremezsiniz.
Çünkü Müslümanlar peygamberlere olan saygılarından dolayı
onların resimlerini yapmazlar.

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI: 1274/2
Çocuk Kitapları: 301/2

Yayın Yönetmeni
Dr. Yüksel Salman

Koordinasyon
Yunus Akkaya

Eser İnceleme
Hale Şahin
Elif Erdem

Editör
Zeynep Ulviye Özkan

Baskı Takip
İsmail Derin

Baskı
Salmat Basım Yayıncılık
0312 341 10 24

2. Baskı, Ankara, 2017

2017-06-Y-0003-1274
ISBN 978-975-19-6610-0
Sertifika No: 12931

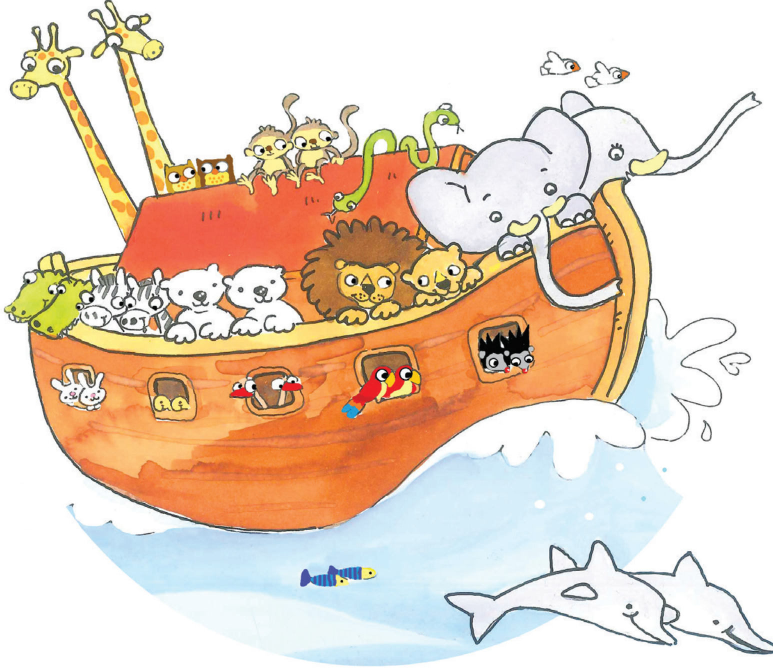
Eser İnceleme Komisyonu Kararı
12.03.2015/39

İletişim
Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü
Basılı Yayınlar Daire Başkanlığı
Tel: (0 312) 295 72 93 - 94 Faks: (0312) 284 72 88
e-posta: diniyayinlar@diyanet.gov.tr

Dağıtım ve Satış
Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü
Tel: (0 312) 295 71 53 - 295 71 56 Faks: (0 312) 285 18 54
e-posta: dosim@diyanet.gov.tr

NUH

PEYGAMBER'İN HİKÂYESİ

Özkan Öze
Resimleyen: Sevgi İçigen

Âdem Peygamber'in dünyaya gelişinin üzerinden uzun yıllar geçti. Çok uzun yıllar; yüzlerce hatta binlerce yıl.
İnsanlar çoğaldı; yeryüzüne dağıldı.
Köyler, kasabalar ve şehirler kuruldu.
Ama kötülerin sayısı, iyilerin sayısını geçti.
Üstelik insanlar Allah'ı unutup heykellere yani putlara tapmaya başladı.

Bir derdi olan puta koşuyordu:
"Ne olur bana şunu bunu ver put!"
Bir şeyden korkanlar, puta yalvarıyordu:
"Koru beni ey put! Lütfen!"
İşleri yolunda gidenler de
soluğu yine putun önünde alıyordu:
"Bizi kurtardığın için
çok teşekkür ederim ey put!"

Ama Nuh, farklıydı!
O Allah'a şükreden bir kuldu.
Ve asla Allah'tan başkasına ibadet etmezdi.
Bir şey isteyeceği zaman
sadece Allah'tan isterdi.
Çünkü her şeyi Allah yaratmıştı.
Korktuğu zaman, Allah'a sığınırdı.
Çünkü Allah, her şeyden büyüktü.
Ve lezzetli bir meyve yediğinde,
sadece Allah'a teşekkür ederdi.

Çünkü sadece Allah insanlar için
lezzetli bir meyve yaratabilirdi.
Putlar ise cansızdı ve akılsızdı.
Ama onlardan bir şey isteyenler,
galiba çok daha akılsızdı!

Ve Allah, Nuh'u peygamber yaptı.
Nuh Peygamber, "Ey halkım!" dedi.
"Şu taştan, tahtadan, çamurdan heykellerden
bir şey istemekten vazgeçin artık!
Sadece Allah'tan isteyin!
Ve sadece Allah'a teşekkür edin!

İnsanlar, Nuh Peygamber'e çok kızdılar.
Ona saldırdılar.
Bir sürü kötü söz söylediler.
Ve onu taşlamakla tehdit ettiler...

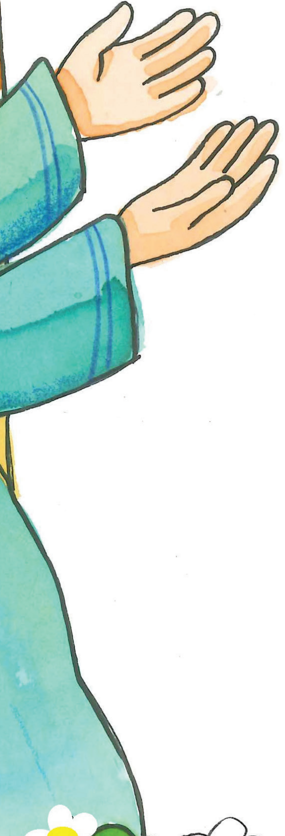

Oysa Nuh, Allah'ın aralarından seçtiği bir elçiydi.
Ve herkes ona inanmalıydı.
Seneler koca koca bulutlar gibi geçip gitti.
Ama Nuh Peygamber'e pek az kimse inandı.
İnanmayanlar, inananlara çok kötü şeyler yaptı.

Nuh Peygamber korkuyordu.
Hem de bütün insanlar için korkuyordu.
Putlara tapanlara, “Böyle yapmayın!
Sizin yüzünüzden Allah üzerimize
bir bela gönderecek!” dedi.
Onlar, “Göndersin de görelim!” dediler.
“Allah’ım!” dedi Nuh Peygamber.
“İnsanları sana inanmaya çağırdım.
Ama onlar bana karşı geldiler.
Çok üzgünüm!”

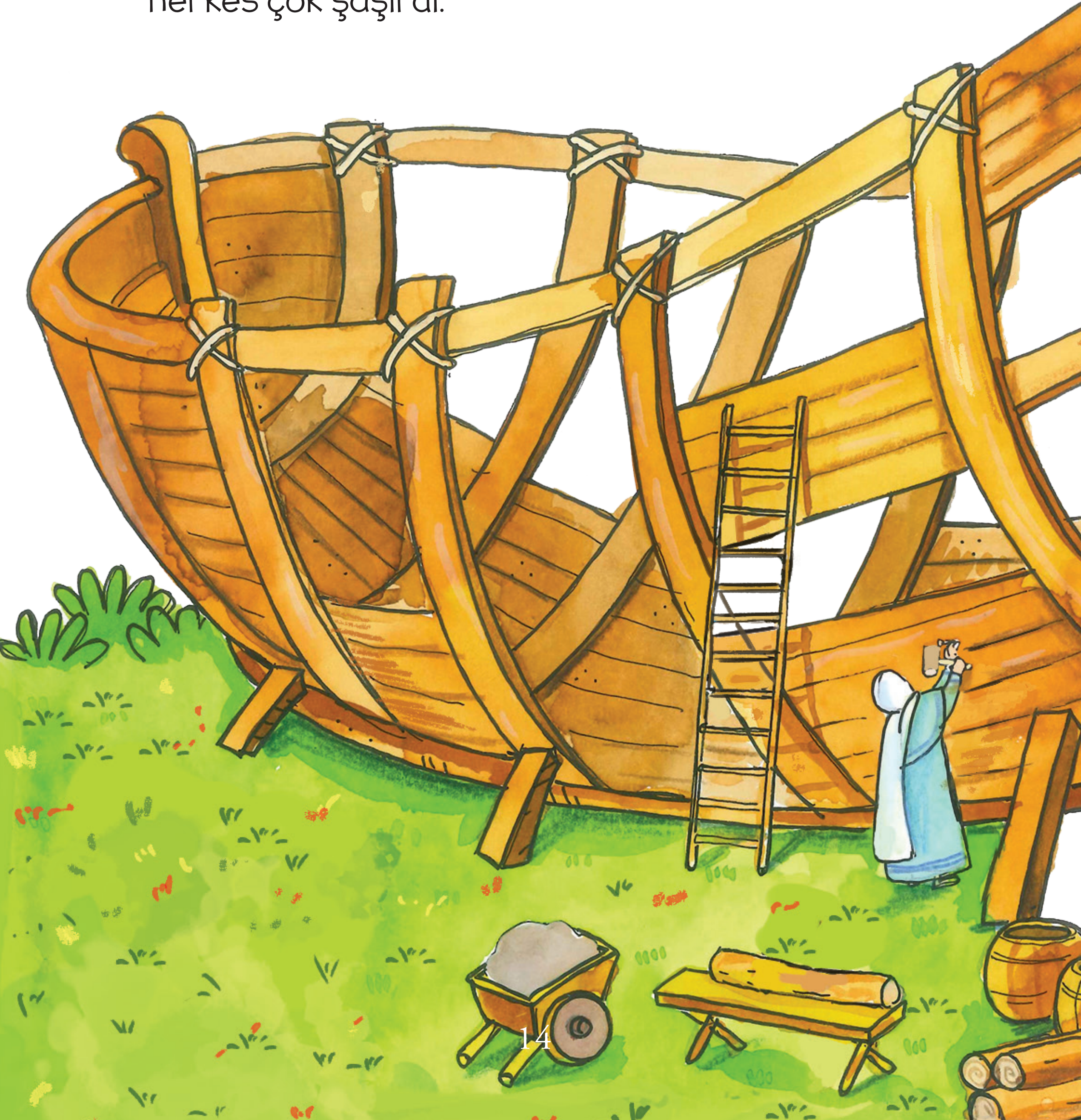

Allah, Nuh'a "Üzülme!" dedi.
Ve bir gemi yapmasını emretti.
Büyük bir gemi, çok büyük bir gemi!
Çok çok büyük bir gemi!
Ama Nuh Peygamber,
gemi yapmasını bilmiyordu.
Allah ona nasıl gemi yapacağını öğretti.

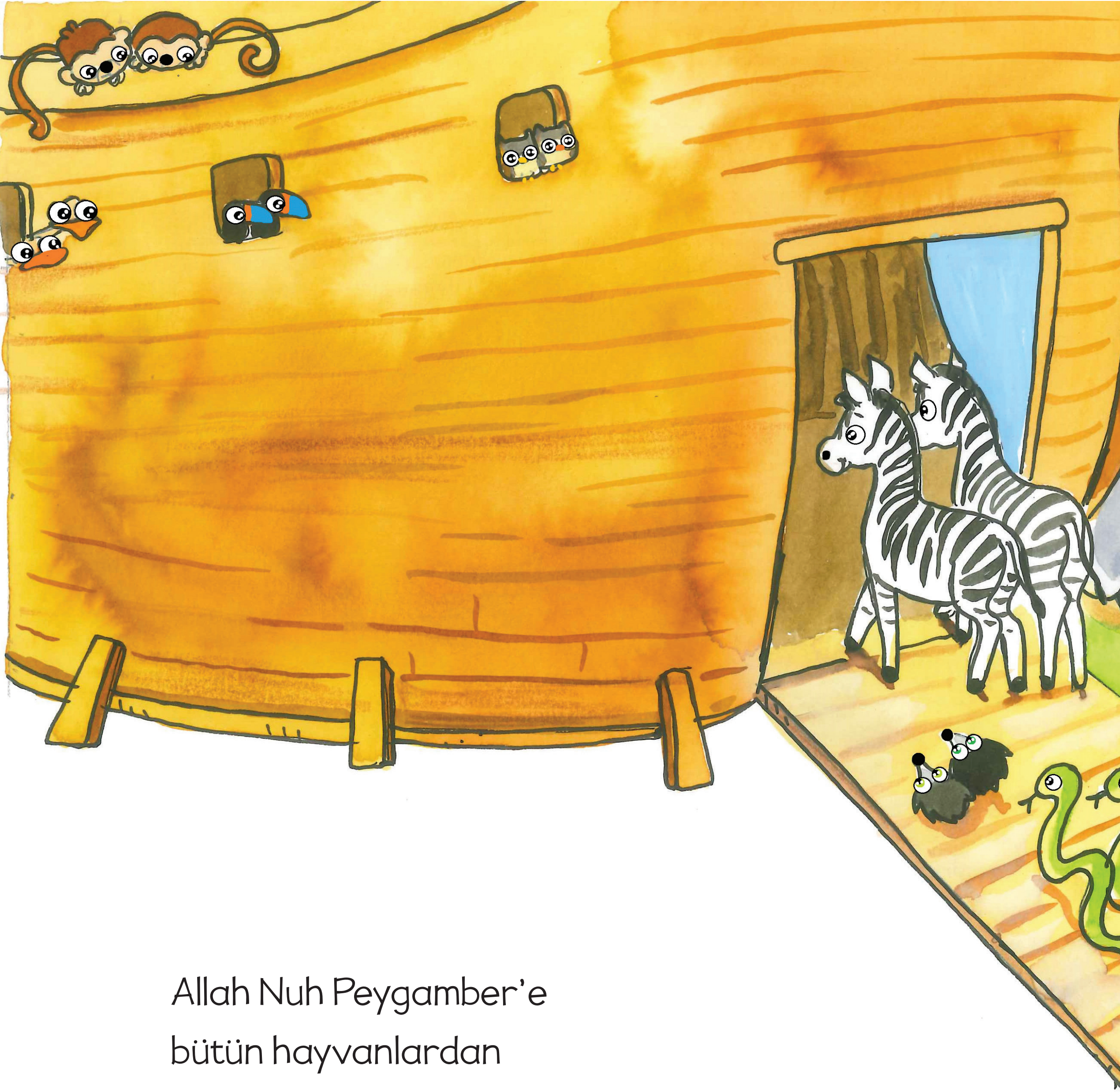

Ve Nuh Peygamber hemen işe başladı.
Ağaçlar kesti, odunlar taşıdı.
Gemi yavaş yavaş ortaya çıkınca,
herkes çok şaşırdı.

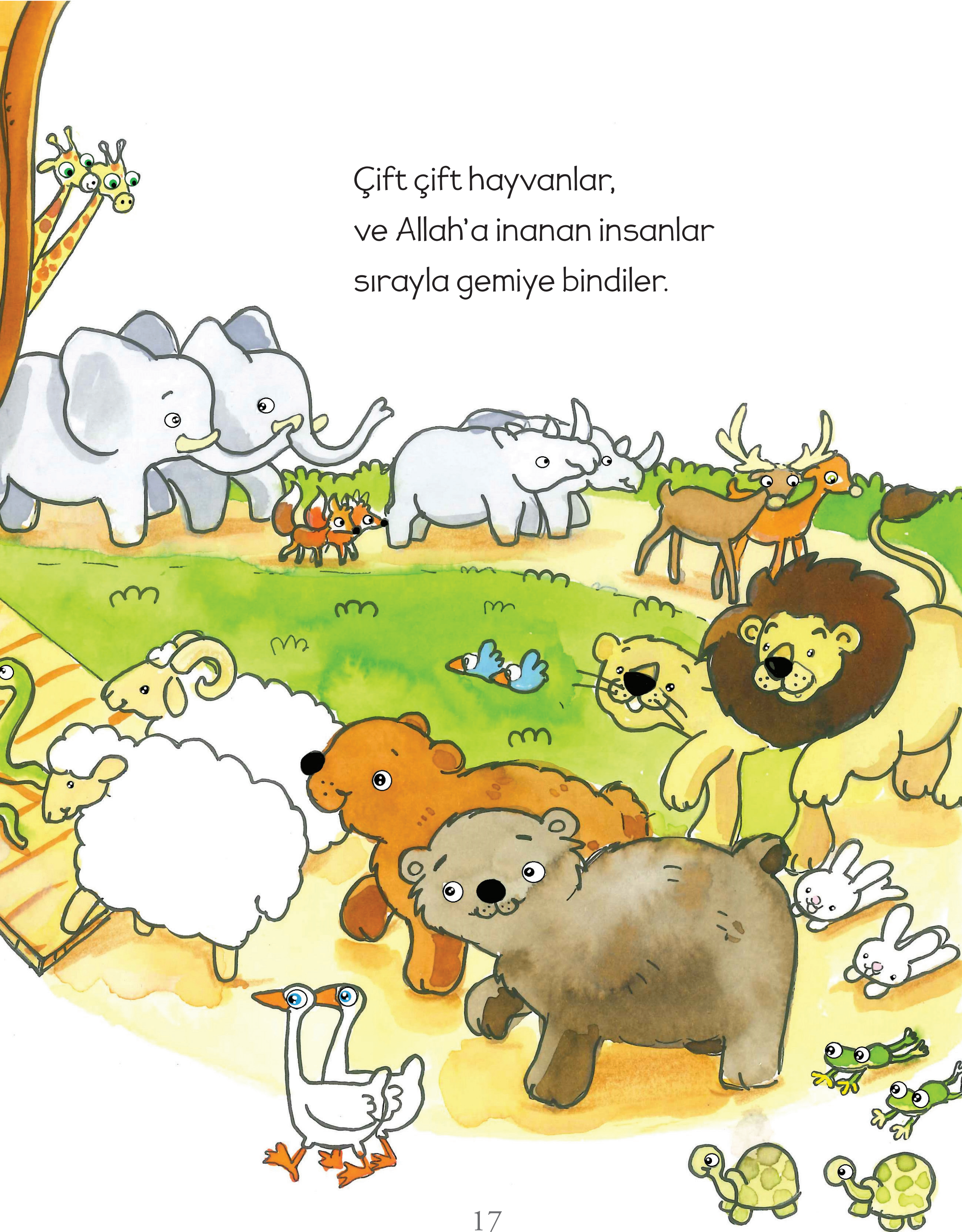

Nuh Peygamber'e inanmayanlar,
"Ha ha ha! Bu gemiyi nerede
yüzdüreceksin?" dediler.
Nihayet gemi tamamlandı.
Ne de büyük bir gemiydi bu!

Allah Nuh Peygamber'e
bütün hayvanlardan
bir erkek bir de dişi almasını emretti.
"Gemiye binin! Gemiye!" dedi Nuh Peygamber.
"Acele edin! Acele edin!"

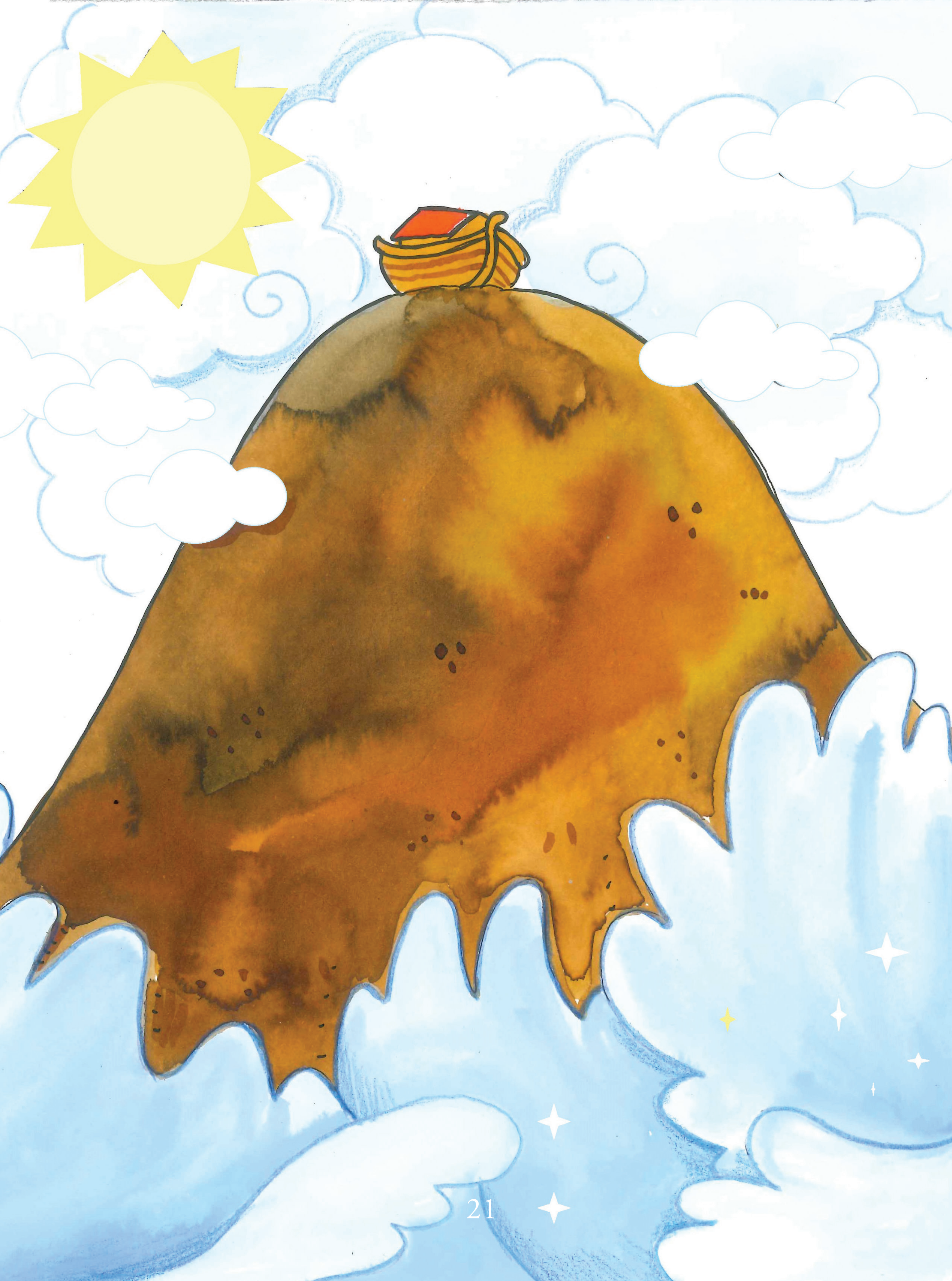
Çift çift hayvanlar,
ve Allah'a inanan insanlar
sırayla gemiye bindiler.

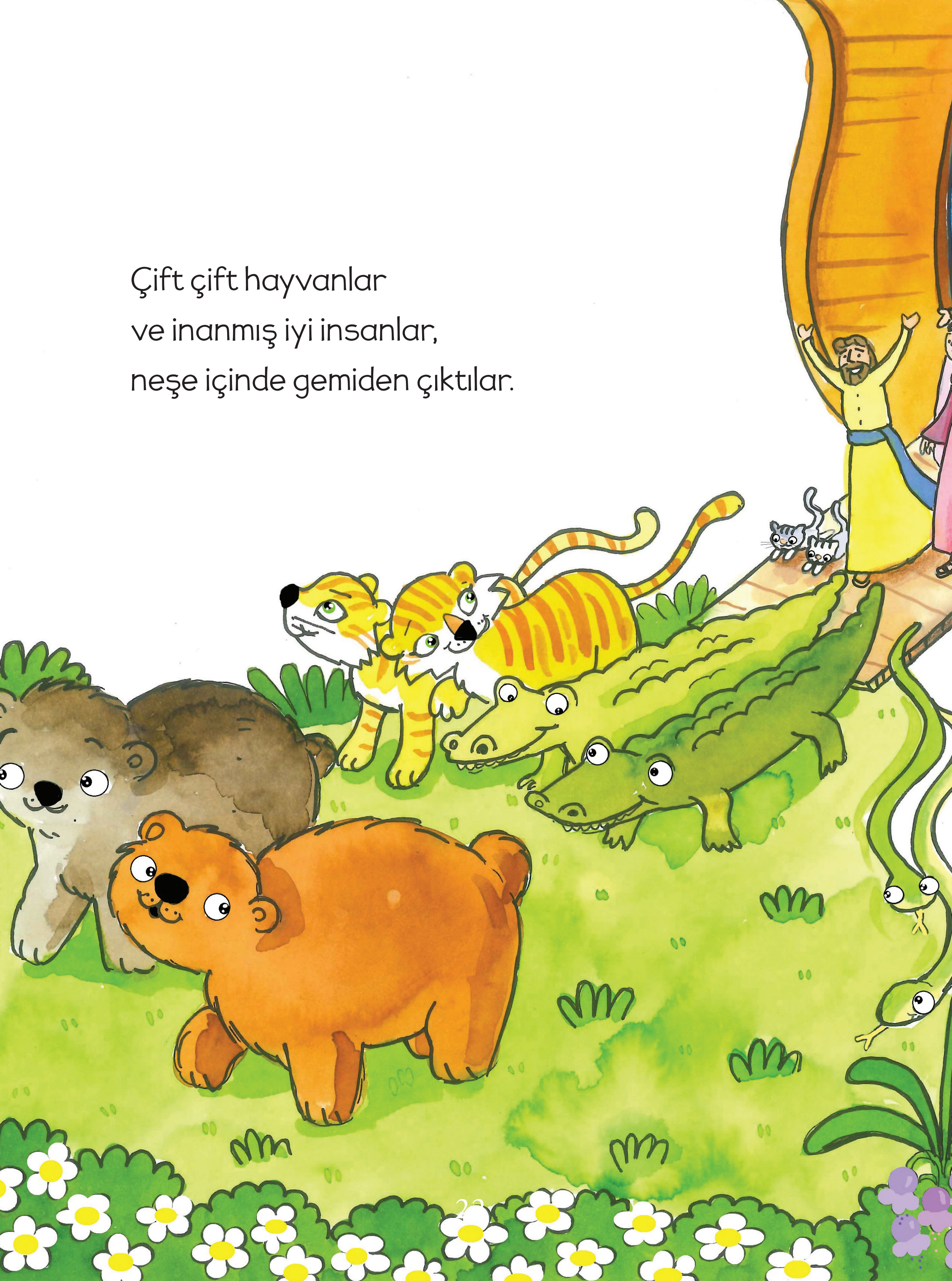
Geminin kapakları sıkıca kapatıldı.
Ve az bir zaman sonra,
gökyüzü gümbürdemeye başladı.
Sonra korkunç bir yağmur başladı.
Yağmur yağdı, yağdı, yağdı.
Her yeri sular seller kaplayana kadar yağdı.
Ve gemi yükselip yüzmeye başladı.
Gök, günlerce gümbür gümbür gümbürdedi.
Yağmur günlerce yağdı.
Bu bir tufandı.

Gemidekilerden başka kimse
tufandan kurtulamadı.
En yüksek dağlara çıkanlar bile
sulara kapılıp gitti.

Günler, haftalar, aylar sonra yağmur durdu.
Çünkü Allah ona durmasını emretti.
Ve Allah'ın sıcak sarı güneşi,
kocaman bulutların arkasından,
yeniden dünyaya gülümsedi...
Gemi, Cudi Dağı'na sağ salim oturdu.

Çift çift hayvanlar
ve inanmış iyi insanlar,
neşe içinde gemiden çıktılar.

Ve yeryüzü tekrar,
geceleri yıldızları,
gündüzleri çiçekleri gördüğünde,
“Allah ne güzel yaratmış!” diyen
insanlarla şenlendi...